

" Így írtok ti!" - pályázat

" Egy komisz kölyök naplója"

Kreisz Barbara 5.b

Károlyi István Általános Iskola és Gimnázium

2015. március 23.

Kedves Naplóm!

Ma 2018. március 8-a van.

Ez a nap is úgy kezdődött, mint a többi iskolai nap. Igaz, ma van a 12. születésnapom, ezért ma vidámabban indultam iskolába.

Már tegnap elhatároztam, hogy a mai napot emlékezetessé teszem magam és az egész osztály számára.

Elterveztem, hogy megráfalom az előttem ülő jóbarátomat, Dénest. Dénes szeret óra alatt nassolni. Ez adta az ötletet, amire rendszeren fel is készültem.

8:00h. Becsöngettek, mindenki elfoglalta a helyét. Dénes is felakasztotta az uzsonnás táskáját a padra, természetesen nyitva. Amikor bejött a tanár néni, mindenki felállt. Amíg a hetes jelentett, kihasználva az alkalmat, a nyitott uzsonnás táskába nyomta egy kis mézet.

Elkezdődött az óra, már csak percek voltak hátra, hogy Dénes belenyúljon a táskájába egy kis csemegéért. Meglepődve tapasztalta, hogy összeragadt a keze. Ragacsos kézzel írni sem tudott, ezért jelentkezett, hogy engedjék ki a mosdóba. A tanár néni meg is lepődött, hogy ilyen hamar ki kell mennie WC-re. A mosdóban már előre kicseréltem a folyékony szappant olajra.

8:40h. Mindjárt csengetnek, és Dénes sehol sem volt. A tanár néni utánament. Akkor derült ki, mi is történt valójában, miért ment ki a mosdóba Dénes. Amikor visszajöttek, kérdőn néztek rám, mivel gondolták, hogy csak én lehettem a tréfa kitalálója. Természetesen beismertem, de azt is elmondtam, hogy miért terveltem ki ezt a csínyet. Az osztály már nemcsak kuncogott, de hangos nevetésben tört ki, mikor meghallgatták, amit mondtam. Még a kicsengetést sem hallották.

Mint kiderült, minden osztálytársam készült valami aprósággal a születésnapomra. Dénes is azért nyúlt az uzsonnás táskájába, hogy kivegye az ajándékomat. Megbeszéltek a tanár nénivel, hogy az óra vége előtt odaadják az ajándékokat. Meg is kaptam, köztük a mézzel teli kisautót. Kicsit bosszankodtam, hogy amit kitaláltam, az így sikerült. Az viszont jól esett, hogy nem feledkeztek meg a születésnapomról. Egyébként meg ki mondhatja el, hogy mézzel teli kisautót kapott születésnapjára?

A többi óra már nyugalmasabban telt el, kivéve a tesit, mert azért csak szeretem volna a mai napra még egy kis tréfát még.

11h. Becsöngettek a tesi órára. Szépen felsorakoztunk, és vártuk a tanár bácsit. Amikor bejött, önként jelentkezőket kért, akik segítenek neki. Nagyon szeretem ezt az órát, ezért jelentkeztem., Felfújható gömböket kellett kihozni a szertárból a sorversenyekhez. Ekkor jött az ötlet, hogy a gömbök szelepeit meglazítom. A sorverseny közben szépen leengedtek a gömbök. Mindenki azt kereste, hogy mi lehetett a hiba, de hamar rájöttek, hogy én segítettem a gömböket kihozni a szertárból. Kicsit bosszankodtak, de mivel ma van a születésnapom, a tanár bácsi is csak figyelmeztetett. Megígértem, hogy nem teszek ilyet többet.

Végre véget értek az órák, mert már annyira éhes voltam, mint a farkas. A mai ebéd nagyon finomnak ígérkezett, még süti is volt, ráadásul a kedvencem. Ez adta a mai nap talán utolsó tréfaötletét. Zsófi, aki mellet ül, az ebédlőben, mindig minden süteményt villával eszik. Amikor nem figyelt oda, a villájára szórtam egy kis sót. Zsófinak az első falat süti nem ízlett, mert sósnak érezte. Természetesen én elfogadtam a sütit, amit felajánlott másnak, hogy egye meg.

Ebéd után Dénessel együtt indultunk haza és jót nevettünk a mai napon. A barátom megígérte, hogy többet nem fog nassolni óra alatt, mert fél, nehogy újra megtréfáljam.

15:00h. Befejezem az írást, kedves naplóm. Megyek focizni, várnak a srácok és a délutáni komisszágok, amit majd este írok meg neked...